

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Sneppen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Sneppen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 321. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid84331/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Trækfuglene

Illustrationerne vises ikke
af hensyn til rettighederne.

Sneppen

Tys tys tys! hvad hører jeg?
Hvad er det, som rører sig
Hisset i Haslen
Med Raslen?
Med klapprende Vinger
Sig svinger?
Ja, ved Sanct Hubertus! der har vi den jo!
Nu bliver der herken Rist eller Ro.
Tirez haut! tirez haut!
Hvilken stærk Magie
Ligger i
Disse mystiske Ord:
Er det ej, som om virkelig foer
Et electrisk Sød gennem Jægerens Bryst
Ved den tryllende Røst?
Fra Morgenstund
Til den mørke Nat,
Med sin Flint og sin Hund,

St. St. Blicher

Gjennem Skov, gennem Krat;
Og har han tillige en Fjer i sin Hat
Af den første Sneppe fra Skoven baaret,
Til Sneppekongen da er han udkaaret.
Og stolt som en Konge, og langt mere glad
Han staaer som den Første i Jægerens Rad.
Men Æren og Glæden de vare kun kort,
Til den kjære Gjest rejser atter bort:
Naar første Blomst udi Lunden smiler,
Mod Norden han piler.
Og Jægeren hænger sin Bøsse hen;
„Mon jeg er med, naar det hedder igjen:
„Tirez haut! tirez haut!”

Trækfuglene

Silkebalen

Nordens Phoenix! ligesaa deilig som sjelden!
Er det saa da, lider Du aldrig af Ælden?
Kan i Ungdomsglands uforanderlig bramme?
Eller naa Du forynges i luttrende Flamme?
Kan som Ægyptens henfælde i Støv og i Aske,
For paany i ungdommelig Skjønhed at braske.
Er det Dig, som i Digterhjerne udklækker
Sjælevandring? og Haab om Udødelighed vækker?
Hør Du lært ham, at smile ad Graven og Baalet?
Lært ham, søge sig fjernere, høiere Maalet?
At Du gjæsted' mig, syv Aar er det jo siden:
Hvi for Dig just saa langvarig Vandringetiden?
Hvorfor syv just? I syv forvandle sig Larver,
Syv ere Prismaets, syv ere Regnbuens Farver;
Syv de Toner, i hvilke Mennesket synger;
Syv de Aar, udi hvilke han selv sig forynger.
Ak! men under enhver Foryngelse ældes
Jordens Herre, indtil omsider han fældes
Af en Stærkere, Døden. I Støv og i Aske
Følger hen da Sjælens yndige Maske.
Ja! men Dødens stærkere Herre vel gjeramer
Sjælen en bedre, naar fra de luttrende Emmer
Den, en udødelig Phoenix, paa himmelske Vinger
Over Døden og Mørket til Lysset sig svinger.